

E-formlen er alene indført af hensyn til de varmemærker, der måtte have særligt besvær med at måle varmemængden nøjagtigt, hvilket er en forudsætning for anvendelse af pro rata-reglen.

Som nævnt fastsættes der også fordelingsregler i kontrakterne mellem gasselskaberne og kraftvarmeverkerne. Fordelingsreglerne må ses i sammenhæng med de tariffer, der skal betales.

Fordelingsprincipperne er ikke ens i kontrakterne. I de nye standardkontrakter anvendes en E-formel med en faktor 0,835. Der findes også kontrakter med andre E-faktorer. I visse tilfælde anvendes en V-formel, hvor man direkte ud fra den producerede varmemængde bestemmer brændsel anvendt hertil, mens residualen kan henregnes til elfremstilling. Fastsættelsen af de 0,835 i kontrakterne er sket ud fra en forhandling mellem parterne. Gasselskabernes udgangspunkt var højere end de 0,835 og en højere pris, end gaskøberne kunne acceptere. Parterne kunne mødes ved fastsættelse af de 0,835, der således trådte i stedet for en direkte nedsættelse af gastarifferne.

Hvis den samlede udnyttelse af brændslet er nøjagtigt på 83,5, vil pro rata-princippet og E-formel med 0,835 give nøjagtig samme fordeling.

Hvis den samlede virkningsgrad er højere, vil anvendelsen af E-formlen 0,835 indebære en mindre afgiftsbelastning og omvendt.

Forskellen i afgiftsbelastning ved at bruge E-formel med 0,835 eller pro rata-princippet afhænger af forholdet mellem el- og varmeproduktionen og den samlede udnyttelsesgrad.

I vedlagte bilag er vist et eksempel, hvor 40 pct. af den fremstillede energi er i form af el og 60 pct. i form af varme. Der er herefter beregnet, hvor stor en gasmængde der vil blive belastet af afgift givet forskellige samlede virkningsgrader ved den ene og den anden metode.

Som det ses af eksemplet, er der både tilfælde, hvor der tabes og vindes.

Eksemplet illustrerer en mellemtag mellem et turbineanlæg og et motoranlæg. I motoranlæggene er elandelen større end i eksemplet, men den samlede virkningsgrad mindre, og omvendt for turbineanlæggene.

Der sælges omkring 800 mill. m³ naturgas på fjernvarmetarif. Den nye afgift heraf beløber sig til ca. 1 mia. kr. eksklusive bundfradrag. I praksis ligger den samlede virkningsgrad ty-

pisk på 85-90 pct. hvilket indebærer en merafgift ved anvendelse af pro rata-princippet i forhold til E-formel med 0,835 på ca. 1-5 pct. eller i alt et sted mellem 25 og 50 mill. kr.

I 1996 var den gennemsnitlige samlede virkningsgrad på ca. 88 pct.

Det skal understreges, at der er variation mellem værkerne med hensyn til samlet virkningsgrad og fordelingen mellem el og varme og derfor også variation i, hvor meget der kunne spares/betales i afgift ved anvendelse af E-formel 0,835 i stedet for pro rata-princippet. Der er også for det enkelte værk forskel over tid. De ovenfor nævnte 25-50 mill. kr. er derfor behæftet med usikkerhed.

Om det vil være varmeverket eller gassælgeren, der vil skulle bære den ekstra afgift, afhænger af udformningen og fortolkningen af de indgåede kontrakter mellem gassælgerne og varmeverkerne. Afgiftslovgivningen ændrer ikke på indhold eller fortolkning af aftalerne. I det omfang der måtte være tvivl om fortolkningen, er det ikke rigtigt af staten at indlægge en bestemt fortolkning, der vil kunne stille den ene part gunstigere på bekostning af den anden.

Selv ved en for varmeverkerne ugunstig fortolkning af aftalen vil der dog kun være en begrænset virkning, sandsynligvis mindre, end foreningen har frygtet.

DFF foreslår endvidere, at afgiftsreglerne skal tilpasses reglerne i kontrakterne.

En sådan løsning er ikke acceptabel. I praksis vil det medføre, at sælger og køber af gas indbyrdes kunne aftale, hvor meget der skal betales i afgift.

Hvis kraftvarmeverket og gasselskaberne bliver enige om, at en stor del af gassen skal henregnes til elfremstilling og en lille del til varmefremstilling, vil statens indtægter blive reduceret. Ved de nuværende prisforhold vil det umiddelbart også betyde en reduktion af gassælgerens indtægter, men parterne kunne samtidig aftale, at prisen uden afgift skulle sættes op. Når der bliver fuld afgift på gassen, vil det endvidere ved de nuværende tarifforhold kunne betale sig for gasselskabet at henregne en så stor del af gassen til elfremstilling som muligt.

Selv om nærværende lovforslag ikke bør give anledning til at ændre på reglerne, er regeringen opmærksom på, at kraftvarmefordelingsreglerne ikke kan ses uafhængigt af de øvrige afgiftsregler m.v.